

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6CoP/62/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201435  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321201435.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matky Mgr. Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., Z. T., O. XXXX/XB, zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom W., G. XXXX a otca R. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., M.R. H. XXXX/XX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie rodičov proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 5P/23/2021-74 zo dňa 01. 07. 2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zameškanom výživnom (II.) m e n í tak, že zameškané výživné za obdobie od 19. 05. 2021 do 30. 06. 2021 vo výške 56,80 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky.

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zaviazal otca platiť zvýšené výživné na maloletého H. A. sumou 180,- eur mesačne k rukám matky vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 19. 05. 2021. Na zameškanom výživnom za obdobie od 19. 05. 2021 do 30. 06. 2021 vo výške 255,50 eur povolil otcovi splátky po 10,- eur splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. Návrh otca na zníženie výživného zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 8P/7/2014 zo dňa 19. 06. 2014) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba 7 rokov, počas ktorej došlo k výraznej zmene pomerov najmä na strane maloletého dieťaťa, a to jednak z dôvodu jeho fyzického vyspievania, ako i so zvýšením nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie. K zmene pomerov došlo i na strane rodičov, keď príjem matky sa zvýšil cca o 460,- eur, u otca o 200,- eur. Na strane otca zároveň prihliadol i na to, že otec je vlastníkom dvojizbového bytu, ktorý síce nevyužíva a býva v byte svojho priateľa, ktorému za užívanie platí 170,- eur. Keďže súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu pomerov ako dôvodnú pre zvýšenie výživného, zároveň zamietol návrh otca, ktorý sa domáhal naopak zníženia výživného pre maloletého syna. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote obidvaja rodičia maloletého dieťaťa.

3. Matka vo svojom odvolaní žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že odôvodnenie rozsudku podľa jej názoru nie je presvedčivé, keď súd sa vôbec nevyporiadal s jej návrhom v tom, aby otec prispieval na sporenie pre maloletého sumou 50,- eur mesačne. Pravidelné mesačné výdavky na maloletého podľa jej názoru predstavujú cca 550,- eur mesačne, a preto výživné, tak ako ho určil súd, nepostačuje na pokrytie potrieb maloletého. Aj keď súd v odôvodnení poukázal na potencialitu príjmov otca v tom, že otec má možnosť si privyrobiť, nedostatočne zohľadnil tieto skutočnosti pri ustálení výšky výživného.

4. Otec vo svojom odvolaní taktiež žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, keď poukazoval na druhej strane na to, že súd nesprávne vyhodnotil dokazovanie, pokiaľ išlo o vlastníctvo dvojizbového bytu. K prevodu tohto bytu zo strany rodičov došlo s podmienkou, že vyplatí súrodencov a zároveň si rodičia vymienili právo doživotného užívania sporného bytu. Finančné prostriedky z úveru, ktorý v súčasnosti spláca použil práve na vyplatenie súrodencov, tak aby došlo k vysporiadaniu vzájomných majetkových vzťahov. V byte, v ktorom teraz býva, platí len zálohové platby za byt, ktoré by taktiež musel platiť, keby býval vo svojom dvojizbovom byte, v ktorom momentálne bývajú jeho rodičia. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru pochybil i pri určení zameškaného výživného, kde z jeho strany zrejme došlo k chybe v počítaní, čoho následkom bola i nesprávne vyčíslená výška zameškaného výživného.

5. Vo svojich vzájomných vyjadreniach k podaným opravným prostriedkom prakticky rodičia zotrvali na svojich odvolacích návrhoch a spochybňovali pravdivosť vzájomných tvrdení, týkajúcich sa či už starostlivosti o maloletého, ako i výdavkov vo svojich súčasných domácnostiach.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom ako vecne správny podľa ust. § 387 CSP.

7. Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade, ak na strane účastníkov dôjde k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa), a to jednak v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale aj na strane povinného (v tomto prípade otca) v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu, zúženia, resp. rozšírenia okruhu vyživovacích osôb a pod. Tu je potrebné zdôrazniť, že sa musí jednať o zmenu trvalého charakteru, pričom súd rozhodujúci o výživnom už nie je oprávnený skúmať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu pôvodného rozhodnutia, ale skúma vždy iba zmenu pomerov, ktorá tu nastala od posledného rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa.

8. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu rodičov skúmal, či v tomto konkrétnom prípade došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa (či už z pohľadu zvýšenia alebo zníženia pôvodne určeného výživného otcovi maloletého dieťaťa). V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď čiastočne návrhu matky vyhovel a na druhej strane zamietol návrh otca na zníženie výživného.

9. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 8P/7/2014 zo dňa 19. 06. 2014) došlo k výraznej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, a to jednak v dôsledku jeho fyzického vyspievania, ako i s nástupom na osemročné gymnázium, s čím nepochybne stúpili náklady na zabezpečenie jeho základných potrieb. Tak ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie oproti predchádzajúcej úprave došlo k zvýšeniu príjmov na strane rodičov a s prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že výživné vo výške 180,- eur je v súčasnej dobe primerané a tak ako je vyššie uvedené, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

10. Pokiaľ otec v priebehu odvolacieho konania poukazoval na svoje majetkové pomery v súvislosti s vlastníctvom bytu a vyporiadaním vzájomných majetkových vzťahov medzi rodinnými príslušníkmi, na túto okolnosť ani odvolací súd prihliadnuť nemohol, keďže je vždy povinnosťou povinného rodiča vyporiadať si svoje majetkové vzťahy tak, aby v prvom rade bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona.

11. Pokiaľ matka v odvolacom konaní poukazovala na nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti tvorby úspor, na túto námietku odvolací súd neprihliadol, lebo je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie zväžiac všetky skutočnosti nevyhovel návrhu matky na zvýšenie bežného výživného na sumu 250,- eur, mal za to, že nie je v možnostiach otca prispievať na tvorbu úspor, s ktorým záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

12. K pochybeniu zo strany súdu prvej inštancie ale došlo pri určení výšky zameškaného výživného, a preto v tejto časti musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť. Pri zvýšení výživného od 19. 05. 2021 vznikol otcovi dlh na výživnom za 1 kalendárny mesiac a 13 dní v mesiaci máj, čo spolu predstavuje 56,80 eur (16,80 eur za máj a 40,- eur za jún).

13. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd postupoval podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).